

Hi ha matins, despertar-se, mirar la pinassa
que desdibuixa els caires del corral
humit per la pluja insistent
d'aquests dies.

Fa baf i la fullaraca s'eixuga
sota el sol que ha tret l'orella
rera els niguls pastosos de la platja.

Arranjar la casa, desferrar la llet cremada del cassó,
agranar la pinassa, i ja d'horabaixa,
anar a badocar pel passeig marítim
entre les estossegadas seques dels *skaters*
i els que van trotant a ritme de cavallet de fira.

La tardor, que entra aquest mes:
hauré de descalçar-me
per llevar els esgrellats dels embornals
perquè corri l'aigua i no s'embassi
a la mica de rost que fa el corral.

Els niguls s'aniran inflant a la platja grisa
i freda i plena de fustes pelades, barquetes de sípia,
llaunes de cervesa, plàstics, algues pudents
i petjades de gavina impossibles de resseguir:
no com les teves, que em vas davant
i em guies cap al final de l'estiu
i em dónes conversa perquè no me'n temi
i em mati la desgana.